

6 Guidede Gallerivandring Efterår 2021 Nansensgade

Format Art Space, Schäfer, Line Jensen, SityEight Art Institute, Julie Nord på TC

Format Art Space. One Size Fits All

Amanda Betz, Anders Bülow, Anders Reventlov, Anne Langgaard, Anne Munnecke, Annesofie Sandal, Augusta Atla, Birgitte Vad, Camilla Thorup, Carl Krull, Cecilie Enevold Nielsen, Christian Finne, Diana Velasco, Fie Norsker, Fugleburet, Hanne Ravn Hermansen, Hartmut Stockter, Ida Kvetny, Isabel Berglund & Kristian Devantier, Jesper Aabille, Julie Asmussen, Kasper Jacek, Konvoj + Grenaa, Krista Rosenkilde, Kristian Jon Larsen, Lars Holbroe, Lars Sarto Hempler, Mads Ljungdahl, Marianne Krumbach, Marie Rømer Westh, MeyerLavigne, Mikkel Olaf Eskildsen, Miriam H. Nielsen, Iben Toft Nørgård, Morten Schelde, Morten Steinbach, Nina K Ekman, Pernille Snedker Hansen, Rasmus Bjørn, Rikke Villadsen, Rune Fjord, Sidse Carstens, Siri Vittrup, Søren Behncke, Thomas Pålsson, Tina Scherzberg, Tomas Lagermand Lundme, Trine Boesen, Trine Bork.

Format har igen inviteret galleriets kunstnere til at deltage i en gruppeudstilling, hvor formatet er frit, men prisen er fast.

Åbningsweekenden foregår i særlige rammer, da Format har allieret sig med Ibsens Hotel. Hotellet har generøst stillet sin lobby samt en række suiteer til rådighed, så kunstnere og besøgende får mulighed for at vise og opleve værkerne i en anderledes og hjemlig ramme end galleriets hvide vægge.

50 danske kunstnere og kunstnergrupper, der har papiret og keramikken som fællesnævner, har hver lavet nye værker til gruppeudstillingen "One Size Fits All". Formatet varierer, men prisen er den samme – alle værker kan erhverves for 3800 kr inkl. ramme.

Udstillingen er blevet til som et vedblivende ønske om at præsentere værker af høj kunstnerisk kvalitet, men som er mulige at erhverve sig for en overskuelig sum penge, således at flere har råd til at starte deres egen kunstsamling.

Så drømmer man fx. om et siesmisk tryk af Carl Krull, en akvarel af Camilla Torup, et tryk af Morten Schelde, et unika tryk af Amanda Betz, et papirværk af Fugleburet eller en tuftet skulptur af Nina K Ekman, så er der med "One Size Fits All" rig mulighed for både at se og købe. Værkerne kan købes og tages med lige med det samme, så udstillingen vil i løbet af perioden ændre form og ophængning.

Galleristen Anne Riber elsker vilde og farverige kunstnere – »men man skal ikke tale ned til mig. Så ryger man ud« Under coronakrisen begyndte danskerne at stå tidligt op om morgenen for at købe kunstværker på papir fra Format Artspace. Anne Riber fortæller om at drive et uhøjtideligt galleri og at skulle begå sig i en branche med store forskelle mellem kvindelige og mandlige gallerister. Til sidst giver hun tre kunstanbefalinger.

6 Guidede Gallerivandring Efterår 2021 Nansensgade

Format Art Space, Schäfer, Line Jensen, SityEight Art Institute, Julie Nord på TC

»Hvis du går rundt i et galleri og bruger al din tankevirksomhed på, om du må være her, og om du er »rigtig«, flytter du din hjerneaktivitet væk fra at opleve kunsten. Føler du dig til gengæld velkommen og tryk, oplever du bare bedre,« siger Anne Riber bag Format Artspace i København.

Vi sidder i hendes galleri i Nansensgade, hvor hun er overbevist om, at mødet med hendes kunder er det afgørende for at få flere mennesker til at blive interesseret i den kunst, hun holder så inderligt af. Her begyndte hun for syv år siden med fokus på kvalitetsværker i papir – siden er der kommet keramik til – til en overkommelig pris, ja, helst ikke til mere end hvad et par lækre cowboybukser koster, og med et ønske om at skabe et uhøjtideligt sted, hvor de klassiske rammer for et galleri er stampet i jorden.

»Når jeg går ind på et galleri i dag, kan jeg stadig godt tænke: »Hvorfor kigger du ikke op? Hvorfor siger du ikke hej?« Det kan godt være, at jeg føler, at jeg er mere, end jeg er, men jeg synes, at alle skal føle, at de er mere, end de er!« »Du ved, den slags steder, hvor man kommer ind i et stort rungende rum, hvor man i noget tid går rundt helt alene for så at finde ud af, at der nede i et hjørne bag en høj hvid disk sidder nogle pindetynde »gallerinaer« i høje hæle og knap nok kigger op fra deres computere,« siger Anne Riber og ler.

Hos Format Artspace har Anne Riber i stedet placeret et rundt træbord lige inden for sin dør, hvor hun i reglen sidder og er omgivet af en tætpakket salonophængning af kunst, der bevæger sig i alle retninger. »Det handler om min personlighed. Jeg bliver akavet i sådan nogle rammer, hvor jeg føler, at jeg er castet ind i en rolle, som jeg fornemmer, at det er tilfældet på nogle af de store steder,« siger Anne Riber, der har arbejdet i kunstverdenen i små 20 år. I dag kender hun så mange mennesker i miljøet, at hun ikke længere står og dingler med nogle bobler i et glas på stilk ovre i hjørnet.

Input

Anne Riber åbnede Format Artspace nogle år efter, hun var kommet hjem fra New York, hvor hun arbejdede som trainee på New Museum og det kunstnerdrevne galleri Artist Space, og havde en uddannelse i kulturformidling bag sig. I det øjeblik, hun havde fri, drog hun med sine venner ud i byen fra den ene fernisering til den anden. »Jeg fik virkelig mange input. Der er så mange referencer fra den tid til, hvad jeg har gjort senere i mit liv. Kunstnere, jeg elsker, som Rudolf Stingel og Julian Schnabel, udstillede, mens jeg var i byen, og jeg så performances med Marina Abramovic og Carolee Schneemann. Vi sneg os med til alle mulige mærkelige ting – også middage, hvor vi ikke stod en skid på nogen gæstelister og var totalt rude. Så »dingede« vi os bare op med en elevator, og pludselig stod vi på et loft.«

6 Guidede Gallerivandring Efterår 2021 Nansensgade

Format Art Space, Schäfer, Line Jensen, SityEight Art Institute, Julie Nord på TC

Selv boede hun i Williamsburg, hvor der rundt om hjørnet lå et galleri, der føltes anderledes inkluderende end mastodontgallerierne i de rustikke baghuse på Manhattan. Det blev det galleri, hun kom til at læne sig op ad, da hun besluttede sig for at åbne sit eget.

»Stedet hed Cinders Gallery. Man kom bare ind fra gaden og kunne bladre i deres grafiske tryk til mellem 20 og 50 dollar. Jeg følte mig med det samme hjemme og turde altid starte en dialog om kunst med ejerne. Det var sådan et sted, hvor der var en balje med øl, folk over hele gaden og utrolig mange tatoveringer. Det var lige det tidspunkt, hvor man skulle have den der ene arm med tatoveringer. Det var upcoming, og der var meget community-følelse.«

Hjemme igen og efter jobs på Nikolaj Kunsthal og Overgaden – Institut for Samtidskunst gik Anne Riber på barsel med en fornemmelse af, at hun havde brug for forandring. I dag har hun cirka 60 kunstnere tilknyttet. Nogle er nyprøvede og lovende, andre mere etablerede. Der er stadig værker med priser på cowboybukse-niveau, mens andre er løbet lidt op. Hun har godt 1.000 tryk liggende i sine skuffer, som man kan bladre i, skiftende udstillinger på førstesalen og nu også – efter coronakrisens opståen – online ferniseringer.

Når der ikke lige er coronarestriktioner, holder hun ferniseringer, hvor lokalerne bliver tætpakket. Så går hun ind til sin nabo, Umut fra Guldgrillen, og henter en bunke is til de drinks, som den udstillende kunstner har valgt, hvad skal være.

Raison d'être og talentoptrevling

Over årene er førstegangskøbere blevet til andengangs- og tredjegangskøbere, og rygtet er løbet om, at man kan finde god kunst af upcoming-navne og de mere etablere netop her. Selv synes Anne Riber stadig, det er »allermest fedt«, når hun får mennesker ind ad døren, der bliver opslugt af et værk, de MÅ eje, og kan fortælle dem, at de rent faktisk har råd til det.

»En dag kom der en pige på 14 år ind, der havde sparet alle sine konfirmationspenge op til et værk. Tænk at være helt nede i den alder og have lyst til at købe kunst! Min raison d'être er netop de personlige historier.«

»Man må være vilde, mærkelige, skønne, skøre, quirky personligheder, men man skal ikke tale ned til mig og mit personale. Så de er røget ud, og det fortryder jeg ikke.«

Talenterne finder Anne Riber qua det arbejde, hun ellers har som pressemedarbejder på den årlige Art Week-begivenhed og Overgaden – Institut for Samtidskunst, hvor hun i dag arbejder deltids, samt på Instagram, der er gået hen og er blevet et vigtigt udstillingsvindue. »Det er en mavefornemmelse og meget organisk. Ofte har jeg set deres ting nogle gange, og pludselig henvender de sig til mig. Andre gange har jeg været ude i atelierer og kigge. Det er vigtigt for mig, at jeg kender kunstnerne ordentligt og ved, hvad for nogle historier, deres værker har. Jeg har en lang liste af kunstnere, jeg godt gad at arbejde med, men hvis der skal nye ind, skal der nogen ud, for der er ikke mere plads.«

Der er røget et par kunstnere i svinget, hvor kemien ikke har passet.

»Man må være vilde, mærkelige, skønne, skøre, quirky personligheder, men man skal ikke tale ned til mig og mit personale. Så de er røget ud, og det fortryder jeg ikke.«

Strukturelle forskelle mellem de kvindelige og mandlige gallerister

Der er fortrydelser. Hele tiden, indrømmer hun – blandt andet de muligheder, hun ikke har grebet ud efter. Med årene er Anne Riber begyndt at ønske sig, at nogle af de store samlere og fondene har lyst til at komme forbi. For galleriets skyld og for kunstnernes skyld. Naturligvis. Men for at komme derhen, skal hun spille nogle spil, som hun ikke er sikker på, at hun er den rette til. Det handler om strukturelle forskelle,

6 Guidede Gallerivandring Efterår 2021 Nansensgade

Format Art Space, Schäfer, Line Jensen, SityEight Art Institute, Julie Nord på TC

mellem de kvindelige og mandlige gallerister. For Anne Riber går ikke lige hen og dunker en kunstsamler på skulderen og foreslår, at de skal tage et slag golf i weekenden.

»Jeg oplever nogle mennesker i den her branche, som jeg ikke tror ved eller kan mere end mig, men som spiller deres kort med lidt mere swung. Jeg er bange for, at jeg ikke har min integritet med mig, hvis jeg handler som dem, sådan er jeg bare ikke som person. Jeg vil ikke have, at folk skal sige, at jeg er for overfladisk, og det gør mig mere påpasselig. Men nogle gange, tror jeg, at en god gallerist skyder lidt over målet og tænker stort om sig selv.«

Format Artspace er ikke et feministisk galleri, men kønsproblematikken i kunstverdenen er alligevel et emne, hun har gjort sig overvejelser over, siden det i efteråret 2019 kom frem, at kun to procent af kunst på verdensmarkedet er af kvindelige kunstnere.

»På messer er det tydeligt, at der er flest mandlige gallerister. Og jeg kan da godt forstå, hvis de selv spejler sig i mandlige kunstnere, fordi de behandler temaer på en måde, som rammer dem, og dermed finder det naturligt at repræsentere dem. Nogle gange kan det godt være svært at være kvinde i det her, for det handler meget om at køre på de store nagler for at komme hen til de rigtige samlere og museer. Men jeg håber da, at der er andre måder at gøre det på og nye strømninger på vej. Ellers ville jeg jo ikke være i det her!«

Coronaminde fra en vild tid

Under coronakrisen er Anne Riber senest blevet bekræftet i sit ståsted. Da Danmark lukkede ned og Nansensgade var tom, tog hun hjem til sin mand og to børn i Charlottenlund og passede sin forretning derfra. »Og så lavede jeg en coronaversion af »One Size Fits All« (et fast format, Format Artspace kører i november og december, hvor husets kunstnere bidrager med værker til 1.400 kr., red.) og skrev til alle kunstnerne, om de ville lave et værk til mig, som de skulle fotografere og sende sammen med et foto af, hvor de opholdt sig i deres eksil.«

Værkerne blev lanceret i puljer i hendes webshop hver dag klokken 12.00 og gik som varme bagerbrød. »Vi solgte over 100 værker. Nogle købte otte værker, og andre sad hver dag klokken 12.00 parate til at se de nye, der blev launchet.« Hvad i alverden skete der? Hvorfor ville folk pludselig have fingrene i Format Artspace-værker? »Det var interessante, originale værker til en billig penge, folk havde tid til at følge med, og så var der support your locals-fænomenet. Det blev lidt en sport at følge med, og så tror jeg, at folk gerne ville have et coronaminde fra en vild tid.«

3 navne, Anne Riber peger på netop nu

Amanda Betz

»Jeg skal have en kunstner med på Enter-messen i august. Hun hedder Amanda Betz og har lige åbnet det nyrenoverede Bakkehuset på Frederiksberg med en hel fantastisk udstilling. Hun arbejder med papirmanipulationer og folder og skærer på sin egen måde. Hun inkarnerer rigtig meget, hvad det her sted står for: Noget særligt, hvor papiret spiller en rolle, som ingen andre medier kunne spille, og så er hun superdygtig til det, hun gør.«

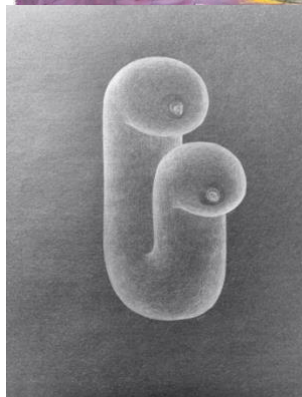
6 Guidede Gallerivandring Efterår 2021 Nansensgade

Format Art Space, Schäfer, Line Jensen, SityEight Art Institute, Julie Nord på TC

Birgitte Vad

»Hun vil noget konkret med et konkret udtryk. Enten kan du lide det, eller også kan du ikke lide det. Birgitte kan mange ting. Birgitte er en kvinde, der kigger på kvinder. Det er allerede interessant, og så synes jeg, hun bruger en masse greb fra fortiden, så det føles velkendt og ukendt. Man kommer til at tænke en lille smule på Picasso og en lille smule på Matisse, men så er det drejet med farverne, vildskaben og med synet på kvinderne. Det er uperfekte kvinder med gigastore hænder, hår under armene, forskelligformede bryster, og det er kvinder, der kigger tilbage.«

»Annesofie Sandal bliver min web-fernisering i juli. Hendes æstetik er on point. Hun er gået fra at være en kunstner, der har været optaget af ritualer og det spirituelle til at være blevet mor. Hun bor i USA og er meget inspireret af MeToo, som er en hel anden bølge derovre, end vi overhovedet forstår. Hun er blevet fokuseret på, hvad der gør kvinder til noget særligt. Til min udstilling laver hun bla. bryster med grafit og blyant, som hun former til alt mulig; torpedo bryster, hænge bryster, bryster på stribe og med sjove titler som »The Twins« og »Lock n Load«.

Schäfer Grafisk Værksted – BESØG AFLYST

Schäfer Grafisk Værksted drives af trykker Michael Schäfer. Michael Schäfer er udlært litograf hos Th. Laursen Bogtrykkeri i Tønder.

6 Guidede Gallerivandring Efterår 2021 Nansensgade

Format Art Space, Schäfer, Line Jensen, SityEight Art Institute, Julie Nord på TC

Jeg er fra Tønder, og jeg flyttede til København i 1985, og det var dengang, jeg først gik i gang med at lave kunst. Jeg var uddannet litograf, og jeg fik arbejde på flere kunsttrykkerier, hvor jeg lærte en masse af de kunstnere at kende, som jeg siden har arbejdet med: For eksempel Per Kirkeby, Christian Lemmerz, Michael Kvium og mange andre.

Når jeg arbejder sammen med kunstneren, kommer han eller hun enten ned og siger: "Jeg har en idé, skal vi få det til at ske? Har du tid?" Andre gange kontakter jeg dem, hvis det er et stykke tid siden sidst. "Typisk starter vi med et lille møde, hvor vi finder ud af, hvordan vi bedst løser opgaven: Hvad har kunstneren, og hvordan kan vi bedst illustrere dette grafisk? Skal vi bruge kobbertryk, eller ville det være ok med noget farve i træsnit?"

I dag arbejder jeg primært med kobbertryk - i starten lavede jeg primært linosnit og træsnit. At lave kobberprint er som at rejse tilbage gennem tiden, fordi det er et rigtig gammelt håndværk: Før i tiden plejede man at skære i kobber - jeg mener, man skar designet ind i kobberpladen med bestemte knive. I dag kan vi også arbejde med voks, som kunstneren tegner og skærer i med en nål, så det er en mere fri måde for kunstneren at arbejde på. Bagefter påfører vi syre, og de steder, hvor du har ladet kobberet blotlægge, bliver tæret ned til pladen, så trykfarven kan sidde der. Når du så printer, bliver det våde papir presset ned i pladen og suger så farven op - så der skal et par kilo til for at sikre det rigtige tryk.

Der er kun en lille håndfuld af os, der laver kobbertryk i Danmark - det er noget af en niche-ting. Jeg hører ofte fra folk, der gerne vil arbejde som lærling ved en kobbertrykker. Men det er svært at finde de rigtige mennesker - du skal forstå farvernes sprog, og du skal forstå, hvad kunstneren vil have.

Line Jensen. Tegner

6 Guidede Gallerivandring Efterår 2021 Nansensgade

Format Art Space, Schäfer, Line Jensen, SityEight Art Institute, Julie Nord på TC

Jeg er uddannet grafisk designer, men bedst kendt fra mine dagbogstegninger på [instagram](#) om hverdagslivet med mand og børn. Jeg har udgivet flere bøger, senest billedbogen om Tove Ditlevsens barndom, Tove, en lille digter, og har samarbejdet med organisationer som Unicef, [Dansk Flygtningehjælp](#) og [Mødrehjælpen](#).

Omdrejningspunktet for mit arbejde er det nære, det genkendelige. Livet i familien, de kampe og dramaer, der udspiller sig mellem mennesker, der kender hinanden (for) godt. Sprækkerne mellem de mennesker, vi ønsker at være, og de mennesker, vi rent faktisk er.

Hver dag starter det forfra

Jeg begyndte at tegne min hverdag på instagram i 2016, mens jeg var på barselsorlov med mit tredje barn. Min mand, Kjeldsen, der er musiker, var væk fire dage om ugen, og jeg var alene med en trettenårig, en toårig, og et spædbarn på fire uger, da jeg vågnede en morgen og ikke kunne støtte på foden. Det næste halve år boede jeg i sofaen med babyen, bleer, en madpakke, jeg smurte om

morgenen, og min skitsebog. Når jeg skulle tisse, måtte jeg kravle gennem stuen. Heldigvis havde vi en vidunderlig dagplejemor, der hentede den toårige ved hoveddøren hver morgen, da jeg ikke kunne gå de tyve meter hen til hendes havelåge.

Det var i denne periode, at mine tegninger begyndte at tage form af stemningsbilleder og dagbogsnotater, og også her, at jeg begyndte at høre fra fremmede kvinder, der skrev, at de også lå hjemme i sofaen med en baby på maven og en ensom følelse af, at alle de andre kunne finde ud af det – læs mere om tilblivelsen af de første tegninger [her](#).

Jeg kan huske at Kjeldsen på et tidspunkt spurgte mig: Er det virkelig sådan der du ser vores liv? Er det virkelig så sørgeligt?! Og sandheden var ... både nej . Og ja. For det er rigtigt, at jeg ikke tegnede så mange af de gode øjeblikke, vi også havde mange af. Men det er også rigtigt, at der bag mine tegninger lå en klaustrofobi og fortvivlelse så stor, at han aldrig ville kunne forstå den. Du kan læse mere [her](#).

De tegninger jeg tegnede (mange af dem kan du stadig finde under [#dagbogfrabarselshulen](#)) blev til min første bog [Hver dag starter det forfra](#), der vandt Pingprisen for bedste debut i 2018.

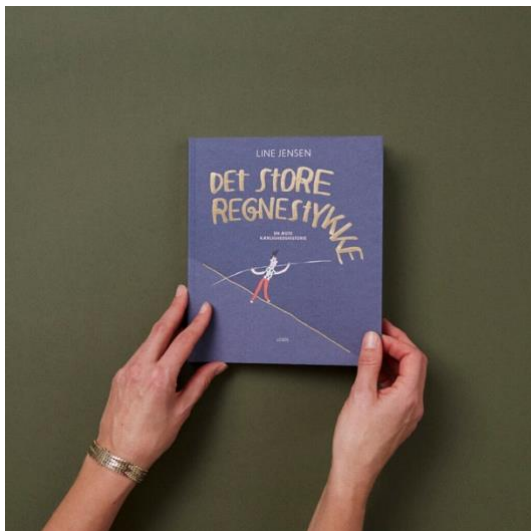
Jeg finansierede første oplag ved en crowdfundingkampagne, hvor 120 af mine følgere (og ok, måske også min mor) købte bogen på forhånd. Der kom en fragtmand med 900 bøger på en palle, og så gik jeg i gang med at cykle rundt til samtlige boghandlere i København for at høre om de ville have den i kommission. Du kan læse mere om bogens vej ud i verden [her](#).

Hver dag starter det forfra udkom i 2020 i en ny udgave med et tegnet efterord.

6 Guidede Gallerivandring Efterår 2021 Nansensgade

Format Art Space, Schäfer, Line Jensen, SityEight Art Institute, Julie Nord på TC

Det store regnestykke

I 2019 udgav jeg efterfølgeren, [Det store regnestykke](#), stadig med daglige tegninger fra min Instagramprofil.

Den fortsætter hvor 'Hver dag starter det forfra' slap: barselsorloven er slut, hovedpersonen er ivrig efter at

komme i gang med sit liv og sin karriere igen, men hvor skal man starte, når børnene hele tiden er syge og budgetkontoen skriger, og man måske hellere ville være kunstner og hvem tror man egentlig man er! Tegningerne til bogen tegnede jeg i løbet af det år, min første bog udkom, og jeg blev interviewet til avisen for

første gang, men også hvor min ældste datters far pludseligt døde af en overdosis. Bogen handler om at holde balancen i

hverdagen og i livet og ingen af delene lykkes rigtig, men måske er det sådan det er.

Tove, en lille digter

Med billedbogen '[Tove, en lille digter](#)', der udkom i oktober 2020, fortæller jeg for første gang en historie, der ikke er min egen. Her formidler jeg i tekst og billeder barndomserindringerne fra en af vores største digtere. Tove Ditlevsens egen erindringsroman '[Barndom](#)' fra 1967 ligger til grund for historien, men mine tegninger er fri fortolkning.

Andre projekter

Jeg har siden tegnet for Politiken, Sex og samfund med flere. I juli 2020 blev jeg af Statens Museum for kunst inviteret til at fortolke en af Den kongelige afstøbningsamlings skulpturer. Det kom der en tegneserie om billedkunstneren Anne Marie Carl-Nielsen ud af. Du kan finde den på instagram under [#mariestyphon](#) eller se mere herunder:

For tiden er mine tegninger lidt mindre dagbogsprægede, og har mere karakter af pludselige indskydelser og punktnedslag, der stadig er præget af kaos og familie, men også af livet som selvstændig med en voksende forretning.

For nylig åbnede jeg [butik](#) i Nansensgade 55, hvor jeg sælger prints, bøger og diverse merch med udgangspunkt i mine illustrationer.

Du kan naturligvis købe alle mine bøger i boghandleren eller låne dem på biblioteket. Husk at spørge efter dem, hvis ikke du finder dem på hylden. Det er på den måde flere og flere boghandlere og bibliotekarer er blevet opmærksomme på mit arbejde.

LINE JENSEN ILLU

SixtyEight Art Institute – Torsdag + fredag Uge 1 + Torsdag, fredag og lørdag Uge 2

Above the Sky, Beneath the Ground. Curated by Rebekka Elisabeth Anker-Møller

1 October - 27 November 2021

6 Guidede Gallerivandring Efterår 2021 Nansensgade

Format Art Space, Schäfer, Line Jensen, SixtyEight Art Institute, Julie Nord på TC

SixtyEight Art Institute er meget glade for at lancere tredje del af sit program Saturns erindringer med udstillingen Above the Sky, Beneath the Ground kurateret af Rebekka Elisabeth Anker-Møller. Dette udstillingsprojekt udfolder sig i to udstillingsdele: Biting the Nest, en gruppeudstilling med Anna Samsøe, Anne Guro Larsmon, Linnéa Gad; efterfulgt af The Zombie Function, en soloudstilling af Iris Smeds. Sammen sigter de to dele af dette udstillingsprojekt på at afspejle en nutidig og flerlags kuratorisk forskning i de kunstneriske samlingspunkter og ideer omkring ny materialisme, posthumanisme, animisme og dyb økologi i kunsten.

Bemærk venligst, at der er to udstillingsperioder inden for samme udstillingsprojekt, som inkluderer to separate åbninger og en live-begivenhed:

ZOMBIEFUNKTIONEN

Udstillingen The Zombie Function, anden del af Above the Sky, Beneath the Ground, vil fungere som en æstetisk kontrast til gruppeudstillingen Biting the Nest. Det vil afsløre sig som en totalinstallation, der humoristisk og grotesk bearbejder familien som institution og i forlængelse heraf en allegori om Staten. Hvor gruppeudstillingen undersøgte en mere konkret materiel tilgang gennem et bevidst og etisk samarbejde med særskilte geologiske materialer, åbner Iris Smeds soloudstilling spørgsmål om køn, biologisk materialitet (kroppen) og det psykologiske immaterielle (familiearv), som opererer på en mere symbolsk, socialt og strukturelt niveau.

Iris Smeds arbejde undersøger vores eksistens og samfund fra et poetisk og performativt perspektiv, og hendes projekt udviser grænserne mellem installation, performance, video og skulptur, ofte med teatraliske og surrealistiske billedsprog.

På SixtyEight Art Institute vil Smeds bygge et scenografi, der viser en totalinstallation med to skulpturer - Time and Space og Dog - sammen med et nyt manuskript, der er tilgængeligt for seerne at læse og indarbejde i scenen for den samlede installation. Installationen er en del af hendes igangværende filmprojekt "Det Lille Hus i Food Court" og i slutningen af udstillingen optager hun en ny scene, hvor en gruppe på fire vil læse manuskriptet og holde en rundbordssamtale om deres egne familieroller. Udstillingen arbejder på at vise familiekonstruktionen og afhøre de generationstrusler, der ligger i den. Det viser også, hvordan menneskeheden på grund af sin vilje til at reproducere sig selv også har en tendens til at reproducere sin historie og derfor risikerer at begå de samme fejl igen og igen, hvis vi ikke reflekterer over de former, vi allerede har skabt.

SixtyEight glæder sig over, at The Zombie Function bliver den første soloudstilling af Iris Smeds i Danmark. Samtidig deltager hun i Sverige i gruppeudstillingen A careful Strike at Mint i Stockholm og løber frem til 11. december 2021. Efter disse udstillinger vil Smeds' samlede installation på SixtyEight Art Institute indgå i en gruppeudstilling, arrangeret og kurateret af Mint, på Varberg Konsthall fra 5. februar – 1. maj 2022.

Denne udstilling vil også blive ledsaget af et symposium: One Creation, Many Realms, der afholdes i Thorvaldsens Museums hovedindgang lørdag den 13. november kl. 12.00 - 16.00, og som er arrangeret af konservator Rebekka Elisabeth Anker-Møller for SixtyEight Art Institute.

Alle opdateringer til symposiet vil blive annonceret via vores Instagram-konto: @68artinsitute og via vores nyhedsbrev.

Bios

Iris Smeds (f. 1984) bor og arbejder i Stockholm, Sverige. Iris Smeds har deltaget i flere store gruppe- og separatudstillinger de seneste år, nationalt og internationalt. I 2019 modtog hun Maria Bonnier Dahlin Stipend og er repræsenteret i Maria Bonnier Dahlins og Moderna Museets samlinger.

6 Guidede Gallerivandring Efterår 2021 Nansensgade

Format Art Space, Schäfer, Line Jensen, SityEight Art Institute, Julie Nord på TC

Rebekka Elisabeth Anker-Møller (f. 1984) er selvstændig kurator med en kuratorisk praksis vedrørende nye medier, biomimik, sociale strukturer, køn og performativitet. Hun har en MA i Visuel Kultur fra Københavns Universitet og en international MA i Kuration fra Aarhus Universitet.

Tom Christoffersen Metamorphosis JULIE NORD (Uge 1 Lørdag Uge 2 tirsdag)

Julie Nord samler på billeder. Ikke som andre samler på frimærker ud fra et systematisk ordensprincip, men obsessivt, hoardende. Billeder fra gamle børnebøger, fra middelalderlige folkesagn og myter, fra hverdagsliv og forstadsidyl eller fra gyserfilm, spiritualisme og ornamentik.

Det er billeder vi kender, nogle så godt at vi ikke længere tænker over deres betydning. Visuelle klicheer og symboler, der er så dybt integreret i vores måde at se og tænke på, at vi ikke længere forholder os til, hvordan de virker eller hvad, de fortæller os. Billeder, vi tager for givet, men som former vores verden og vores tankegang.

Hos Julie Nord bliver allerede eksisterende virkeligheder trævlet op og strikket sammen til noget andet; til nye visuelle fortællinger, der balancerer imellem det velkendte og det fabulerende. Det er præcise, minutiøse universer, der befinder sig lige på kanten af kaos; lige der, hvor vi stadig kan genkende billedernes oprindelse, men også kan acceptere, at de har integreret sig i en fortælling, der er os fremmed. Lige midt i en forvandling, en metamorfose, hvor de billeder vi kender, men ikke længere ser, ophober sig og krydsbestøver hinanden i en visuel fortælling, der får os til at spærre øjnene op.

Når Julie Nord lader penslen glide over akvarelpapiret, er billedarkivet med hende som en underbevidst, blind passager. Jeg forestiller mig, hvordan hun med automattegningen som redskab, fremmaner former, der samler sig til sælsomme figurer, for i næste øjeblik nærmest at opløse sig i ren ornamentik. Hvordan en tilstand flyder over i en anden og hvordan hun må stoppe sig selv for at dvæle ved overgangen og bevare spændingen lige der, hvor den står stærkest. Plantearme snor sig langs papirets kant og bliver til nervesystemer, blomsterknopper åbner sig som kønsorganer og kropsåbninger får lange øjenvipper, der blinker ud til os.

I nogle værker er penslen suppleret med symaskinen og det glatte akvarelpapir erstattet af et tykt, næsten tekstilagtigt materiale med grove strukturer og flossede kanter. Her bliver billedarkivet fysisk, når Julie Nord tildeler hvert motiv sin egen lap papir, for til sidst at sy dem sammen til een fortælling på kanten af det rationelt begribelige. Jeg forestiller mig denne enorme bunke af billedlapper, hvorfra hun plukker motiver ud og syer dem møjsommeligt og langsomt ind i hinanden, nogle gange i mange lag. Bag et billedlag fornemmer man konturerne af en figur, der er spærret inde i materialet eller lader sig ane som et spørgsmål bag et gennemsigtigt lag. Andre steder kan billedet åbne sig, materialet bryde sammen, så åbninger i motivet bliver til fysiske åbninger, der kan lukke os ind eller ud af billedfladen.

I et stort akvarelværk hviler en ung piges ansigt på vandspejlet i en sø. Hendes øjne er lukkede, måske sover hun, og omkring hende bevæger sig figurer, der undsiger sig klassifikationer. Menneske og dyr smelter sammen i nye konstellationer, naturen tager over og udvisker forskellene imellem køn, arter og alder. Værket er holdt i en lysende, klar kolorit af den slags, man kan finde i alternative new age-bevægelser billedmateriale, og bag hende, i kløften mellem blå-grå bjerge med menneskelige ansigter, lokker en regnbuefarvet mandala - eller er det et kønsorgan?

Igennem den aner vi måske en indgang til et rum, hvor verden kan være mere flertydig, mere queer, end den er i denne tid, der synes præget af klimakrise og en forestående økologisk katastrofe. Jeg forestiller mig, at der i Julie Nord's insisteren på metamorfosen ligger en drøm om at kunne opløse modsætningsforhold og bløde op på de skarpe kanter, der definerer den unge pige som en afgrænset enhed, adskilt fra bjergene bag hende. En drøm om den frihed, der ligger i at kunne opløse grænserne

6 Guidede Gallerivandring Efterår 2021 Nansensgade

Format Art Space, Schäfer, Line Jensen, SityEight Art Institute, Julie Nord på TC

imellem det velkendte og det fantastiske, imellem natur og menneske og imellem mand og kvinde for at kunne indgå i en ny fortælling. En virkelighed, der er flydende, i konstant forhandling og forandring.

- Louise Steiwer, København 2021

Julie Nord (f. 1970 DK) studerede på Det Kongelige Danske Kunstakademi i 1994-2001. I 2019 modtog Julie Nord Ny Carlsbergfondets Kunstpris. Hendes udstillingsliste omfatter *Julie Nord, Graphic Works* (2019) på Bomuldsfabrikens Kunsthall, Arendal, Norge, *Dagene er Data - Tegninger til Lone Hørslevs digte* (2019) på Galleri Tom Christoffersen, *Fantom* (2018) på Charlotte Fogh gallery, Århus, *Brown Study* (2017) på Galleri Tom Christoffersen, Kbh, *Domestic Disturbances* (2016) på Kunsthallen Hå Gamle Præstegård, Norge, *Just Like Home* på Kunstforeningen Gammel Strand, Kbh (2014) og *Kunsten, Ålborg* (2013), *The Children* (2013) på V1 Gallery, København, *Family* (2012) på Galleri Brandstrup, Oslo, *Xenoglossy* (2011) på Nordisk akvarelmuseum, Sverige, *Dark Ink* (2010) på Turku Artmuseum, Turku, Finland, *Xenoglossy* (2010) på AROS, Aarhus Kunstmuseum, Århus, *Afternoon at the Fringe* (2007) på Houldsworth Gallery, London, *Somewhere not that far away* (2007) på Politikkens Hus, Kbh, *Elsewhere* (2006) på Mogadishni, Kbh, *The Cycle* (2004) på "Foundation La Caixa," Leida, Spanien, *From Wonderland with Love* (2004) på Aarhus Kunstmuseum.

Hendes værker er repræsenteret i mange offentlige og private samlinger, herunder The Walsall Museum of Fine Art, UK, Statens Museum for Kunst, AROS, Arken, KUNSTEN, 21C Museum, Kentucky, USA, The Nordic Watercolor Museum, SE, Bibliotheque Nationale de France, Paris, Trapholt, Vejle Kunstmuseum, Lyonel-Feininger-Museum, Tyskland.

<https://www.berlingske.dk/kultur/julie-nord-fik-at-vid-at-hun-skulle-skrue-ned-for-sig-selv-men-succesen>

Jesper Fabricius - En anden verden med endnu uløste problemer

Jesper Fabricius' kunstneriske praksis spænder bredt fra collage og maleri til installationer. Fabricius' værker skal ses som en slags parodi eller karikatur på idealerne fra 50'erne og 60'ernes konkrete kunst, samt centreringen omkring trekantede, firkantede og cirkulære former som henvisende til det almene og det ideelle. I værkerne kommer sproget til kort i mødet med billedet og omvendt. Sammensætningerne i collagerne af sprog og billeder er en leg med betydninger og mangel på samme. Der vises også en samling af Jesper Fabricius' kunstnerbøger, heriblandt serien Kunsthæfter – konceptkunst i lommeformat.

Fabricius (f. 1957) er autodidakt billedkunstner og uddannet på Den Danske Filmskole 1987-1991 (klippelinje). Han har udstillet i ind- og udland siden 1979, har redigeret og udgivet kunstitidsskriftet Pist Protta sammen med Jesper Rasmussen og Åse Eg Jørgensen siden 1981 (senest nr. 89 i oktober 2021). Han har lavet en lang række eksperimentalfilm og kunstnerbøger bl.a. Kunsthæfte 1 – 41, 1998 -2021. Seneste udstillinger: Museum Pist Protta, Charlottenborg 2016, Art and Porn, AROS og Charlottenborg 2019, Tranché Racine, Halle Saint Pierre, Paris 2021.

JESPER FABRICIUS, F. 1957

Modtager af Statens Kunstfonds Livsvarige Hædersydelse, 2019 / Billedkunst

BEGRUNDELSE FOR TILDELING

Jesper Fabricius modtager Statens Kunstfonds hædersydelse for et væsentligt livsværk og et stærkt engagement i dansk kunstliv.

Jesper Fabricius arbejder i collage, grafik, fotografi, film, tegning, maleri, og installation.

Han afsøger et felt mellem fiktion og realisme, hvor distinktionen mellem objekt og billede udviskes. På nærmest alkymistisk vis udvinder Fabricius et poetisk og taktilt univers fra gamle billeder, bøger, magasiner og pornoblade. Hans baggrund som filmklipper manifesterer sig i en særlig tilgang til materialet. Han

6 Guidede Gallerivandring Efterår 2021 Nansensgade

Format Art Space, Schäfer, Line Jensen, SityEight Art Institute, Julie Nord på TC

klipper og skærer sig igennem ord, sætninger og billeder, og han rekonfigurerer og konstruerer nye betydninger.

Hans kunstneriske udtryk føles som et close-up, hvor krop, nærvær og sanselighed er sammenstykket med politisk ladede fragmenter hentet fra et endeløst ord og billedarkiv.

Fabricius drives af en udtømmelig nysgerrighed på kunstens substans.

Kollegiale samarbejder har præget hans praksis. Med Forlaget Space Poetry har Jesper Fabricius skabt en helt særegen æstetisk ramme for lang en række bøger, digtsamlinger, hæfter, artistbooks, kataloger og bog-objekter. I en hybrid mellem kunstprojekt og tidsskrift har han (sammen med Åse Eg og Jesper Rasmussen) gennem 116 udgivelser over 36 år eksperimenteret med kunstmagasins-formatet. Et tilbageblik gennem Pist Protta udgivelserne tegner en overordentlig vigtig og alternativ kunsthistorie.

Jesper Fabricius er avantgardistisk og antimonumental i sin evig søgende tilgang og for dette arbejde tildeles han Statens kunsts fonds livsvarige hædersydelse.